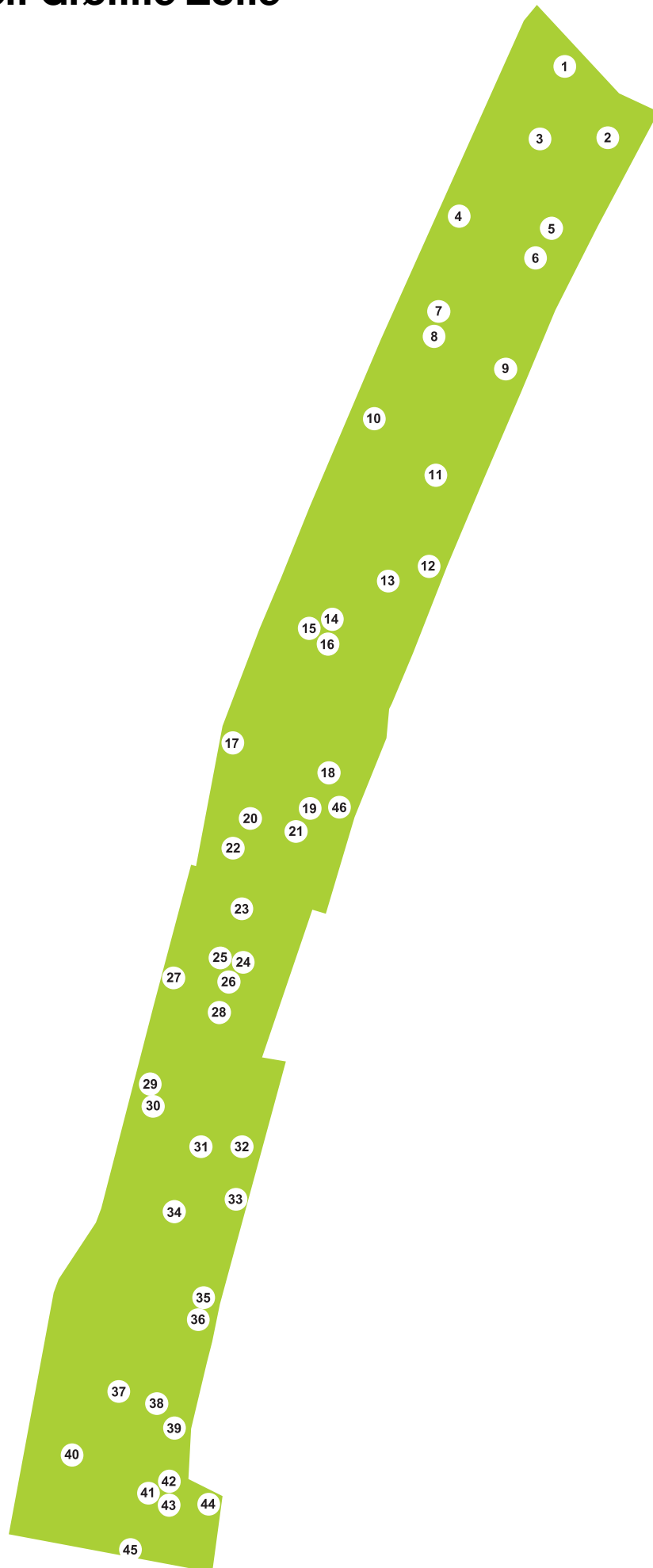

SUPERKILEN

Superkilens 108 objekter og deres historie

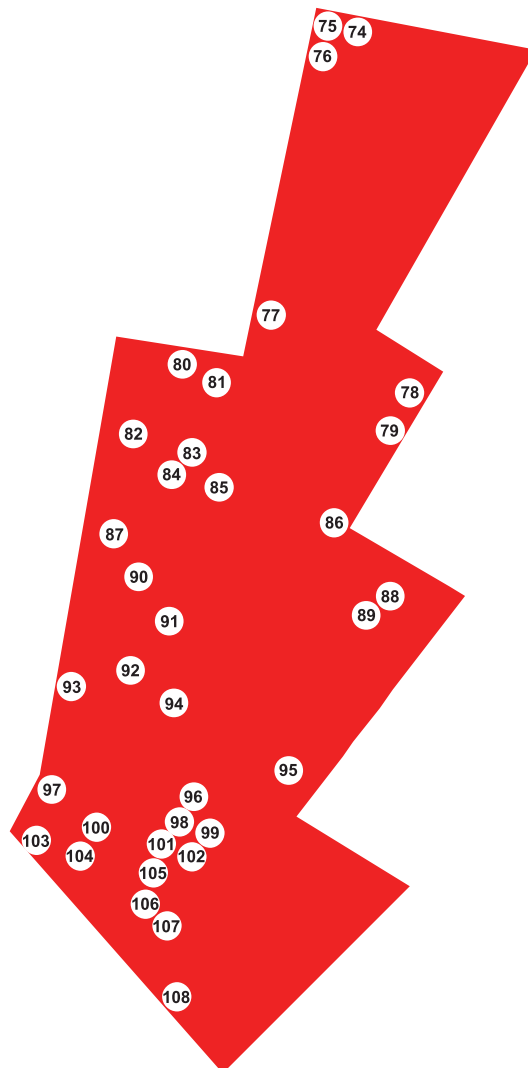
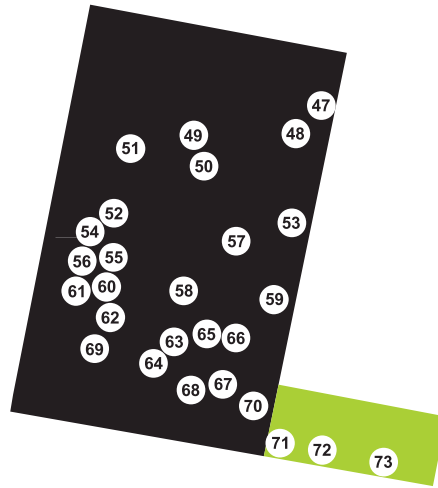

Den Grønne Zone

Det Sorte Marked

Den Røde Plads

Superkilens 108 objekter og deres historie

1 : Neonskilt, Rochester, USA

Skiltet står foran den populære doughnut-butik DeAngelis Donuts i byen Rochester i staten Pennsylvania. Doughnut'en menes at være kommet til USA med hollandske immigranter, idet den i 1800-tallet stadig blev omtalt som en slags oliekoek, der slet og ret betyder oliecake på hollandsk. USA har siden 1938 fejret de berømte fedtstegte kager ved den Nationale Doughnut-dag. Traditionen blev indstiftet af Frelsens Hær til minde om de såkaldte doughnut-piger, der stegte kager til de amerikanske soldater i primitive køkkener ved fronten under Første Verdenskrig, og for at rejse penge til fattighjælp under 30'ernes økonomiske krise. Det anslås, at der i dag spises omkring 10 mia. doughnuts om året i USA, hvilket svarer til 33 doughnuts til hver amerikaner.

2 : Lygtepæl, Italien

De norditalienske gadelygter ligner til forveksling gamle gaslamper, men de er faktisk helt nye. Det romantiske design genkalder dog stilen fra netop de gaslamper, der blev sat op i Europas storbyer fra starten af 1800-tallet. Dengang var der imidlertid intet romantisk over lamperne, der repræsenterede det nyeste nye. Den florentinske forfatter Carlo Collodi opkaldte i 1848 sit politisk satiriske tidsskrift *Il Lampione* efter gadelampen med den erklærede målsætning "at sprede lys blandt dem, der famler i mørket". Det var et forandringens lys, der blev kastet over det politiske liv, og det hårdkogte satiriske tidsskrift blev da også hurtigt forbudt. Det står i dag som eksempel på det politiske nybrud, der førte til Italiens samling som stat i 1861. Carlo Collodi selv slog siden sit navn fast som børnebogsforfatter og blev i 1881 verdenskendt for historien om marionetdukken Pinocchio.

3 : Osborne tyr, Solkysten, Spanien

Den karakteristiske store metaltyr står på utallige bakketoppe langs de spanske landeveje. Den er oprindeligt hele 14 meter høj, men Superkilens version er beskåret til 4 meter. Tyren var først en reklame for det andalusiske vinfirma Osborne, der satte den første op i 1956. Den store folkekære tyr er siden blevet kendt som et logo for selve Spanien, og da lovgivning i 1994 forbød vejreklamer og truede tyren på dens overlevelse, førte det til heftig offentlig debat. En domstol vurderede dog, at tyren var "blevet en del af landskabet" og havde en betydelig "kulturel og æstetisk værdi", der gjorde den til del af den fælles spanske kulturarv. Tyren slap således for slagtekniiven, men de oprindelige reklametekster blev slettet, så den i dag fremstår helt sort.

Tyren blev valgt af Conny og Tove, der bruger Superkilen sammen med resten af Mjølnerparkens stavgangsklub. De begav sig, sammen med kunstgruppen SUPERFLEX fra parkens rådgiversteam, ud på en rejse til Solkysten og hele vejen ned til tyrens fødested i El Puerto de Santa María for at skaffe tyren hjem til København.

4 : Lygtepæl, Italien

De norditalienske gadelygter ligner til forveksling gamle gaslamper, men de er faktisk helt nye. Det romantiske design genkalder dog stilen fra netop de gaslamper, der blev sat op i Europas storbyer fra starten af 1800-tallet. Dengang var der imidlertid intet romantisk over lamperne, der repræsenterede det nyeste nye. Den florentinske forfatter Carlo Collodi opkaldte i 1848 sit politisk satiriske tidsskrift *Il Lampione* efter gadelampen med den erklærede målsætning "at sprede lys blandt dem, der famler i mørket". Det var et forandringens lys, der blev kastet over det politiske liv, og det hårdkogte satiriske tidsskrift blev da også hurtigt forbudt. Det står i dag som eksempel på det politiske nybrud, der førte til Italiens samling som stat i 1861. Carlo Collodi selv slog siden sit navn fast som børnebogsforfatter og blev i 1881 verdenskendt for historien om marionetdukken Pinocchio.

5 : Skraldespand, Blackpool, England

Byen Blackpool på Englands vestkyst fik sit navn efter et vandløb, der ledte vand fra de nærliggende moseområder omkring Marton Mere ud i havet. Materiale fra de tørvrige moser gav vandløbet en sort farve og dermed navnet Blackpool, der optræder første gang i kirkebøger fra 1602 som de poole og de blackpool. Byen ved det sorte vand blev siden en af Englands mest yndede badedestinationer med de lange moler af træ, hvor barer og andre forlystelser ligger tæt. Byen har sin egen skraldespandsfabrik, der bl.a. producerer de ca. 600 skraldespande, der tager imod de mange turisternes efterladenskaber. Blackpool er desuden kendt for sit høje tårn, Blackpool Tower, der er en inspireret kopi af Eiffeltårnet i Paris.

6 : Bænk, Tunesien

Den tunesiske mosaikbænk er dækket af den type glaserede fliser, der er så typiske for det nordlige Afrika, men også for det sydlige Spanien og Portugal på den anden side af Middelhavet. Brugen af de mønstrede tegl blomstrede nemlig især i den periode indtil slutningen af 1400-tallet, hvor de muslimske maurere var kulturelt dominerende i hele området omkring Gibraltarstrædet. Den mønstrede kunstform lå i forlængelse af det såkaldte billedforbud, der i forskellige perioder er blevet fortolket mere eller mindre bogstaveligt i muslimske kulturer. Det arabiske ord for de glaserede klinker er al zulay (جيدزلا) eller zellige, der simpelthen betyder poleret sten. Ordet blev i Portugal til azulejo, keramikken der i dag betragtes som et særligt portugisisk kendemærke.

7 : Grill, Sydafrika

Det sydafrikansk-engelske ord for grill er braai. Det kommer fra sproget afrikaans, der stammer fra de dialekter, som blev talt af hollandske bosættere under den tidlige kolonisering af Sydafrika i 1600-tallet. Under det racistiske apartheidstyre fra 1948 førte beslutningen om at gøre afrikaans til første undervisningssprog i 1976 til oprør i de fattige sorte kvarterer, hvor 176 studenter blev dræbt. Efter styrets fald fastslog den nye forfatning i 1996 i alt 11 officielle sprog: ndebele, pedi, sotho, swazi, tsonga, tswana, venda, xhosa, zulu, afrikaans og engelsk. Engelsk er det mest udbredte offentlige sprog, og ordet braai er her et almindeligt brugt låneord. Sydafrika har siden den 28. september 2005 fejret grillkulturen ved den Nationale Braai-dag, der har fået den verdenskendte apartheidmodstander Ærkebiskop Desmond Tutu som protektor.

8 : Picnicbord, Jerevan, Armenien

Picnicbordet står ved et busstoppested i Armenien nær den lille by Yeghvard på linjen mellem hovedstaden Jerevan og Agarak. Det er et af mange helt unikke busstoppesteder, der blev bygget i 70'erne og 80'erne, da Armenien stadig var en del af Sovjetunionen. Alle stoppestederne er forskellige. Tager man en af de regelmæssige afgange fra Jerevans Paronyan-busstation, kan man være i selve Yeghvard på under 45 min. og her besøge ruinerne af Katoghike-kirken fra det 5. århundrede. Alternativt kan man stå af ved et andet helt unikt stoppested og evt. bare vente en times tid på den næste bus.

9 : Bænk, Lissabon, Portugal

Bænken blev sat op i forbindelse med Verdensudstillingen Expo, der i 1998 fandt sted i Portugals hovedstad, Lissabon. Udstillingen dækkede et areal på 50 nybyggede hektar og tog imod omkring 11 millioner gæster og repræsentationer fra mere end 145 lande. Udstillingen markerede officielt 500-året for den portugisiske søfarer Vasco da Gamas opdagelse af søvejen til Indien i 1498. Opdagelsen af søvejen var dengang af stor betydning, da de vestlige købmænd på den måde slap for dyre mellemhandler i Arabien. Gamas opdagelse og efterfølgende kolonisering af områder i Sydindien sikrede ham udnævnelsen til Vicekonge af Indien og endnu en ekspedition i 1524. Her døde han dog hurtigt af malaria.

10 : Hængekøje, Australien

Selv om Australien ikke har et officielt nationalsprog, er engelsk absolut dominerende, og hovedparten af de oprindelige aboriginske sprog er i dag truet af udryddelse. På engelsk hedder hængekøjen hammock, men det er oprindeligt ikke et engelsk ord. Det er derimod en variation fra 1650'erne af det spanske hamaca, der kommer fra det arawakanske sprog, som Taino-stammen talte på Haiti i Caribien. Her stødte 1500-tallets spanske kolonialister på de nu verdenskendte køjer under navnet amaca, der angiveligt betød fiskenet.

11 : Kloakdæksel 1, Zanzibar, Tanzania

Kloakdækslet fra Stone Town, øen Zanzibars hovedby, bærer logoet for den lokale stadsarkitekt, der har ansvaret for renoveringen af byens historiske centrum. Det historiske Stone Town kom i år 2000 på UNESCO's Verdensarvsliste for sin unikke blanding mellem afrikansk, arabisk, europæisk og indisk kultur og arkitektur gennem mere end tusind år. Logoet afbilder havnefrontens centrale bygning, Beit-el-Ajaib (Vidundernes Hus), der blev bygget som palads til Zanzibars anden sultan, Bargash bin Sahid, i 1883. Bygningen angives at have fået sit navn på grund af sin fabelagtige arkitektur og det faktum, at den var den første bygning med elektricitet i hele det sydlige Afrika.

12 : Bænk, Prag, Tjekkiet

De, der tog rejsen til Prag i 1960'erne eller 1970'erne, vil muligvis kunne huske bænken, der stod overalt i det, der dengang var hovedstaden i det samlede kommunistiske Tjekkosllovakiet. Den engang så typiske bænk står nu kun ganske få steder i Tjekiets hovedstad, og den gul- og rødstribede version er stort set overladt til glemslen. Og dog; nogle børn vil måske kende den fra den tjekkiske animator Zdeněk Milers 50 verdensberømte tegnefilm om muldvarpen (krteček), der stadig er meget populær. Store dele af filmen "Muldvarpen og slikkepinden" fra 1970 udspiller sig omkring netop denne udgave af bænken. I filmen får muldvarpen fingre i en slikkepind, som det ikke er helt let at finde meningen med.

13 : Lygtepæl, Wien, Østrig

Lygtepælen med de to gadelamper står i et vejsving lige bag Wiens største moske, der blev færdiggjort i 1979 med støtte fra den tidligere saudiarabiske konge, Faisal Ben Abdul Aziz. Når man står i svinget med lygtepælen midt for, har man udsigt til moskeens minaret på lygtepælens venstre side og Wiens højeste bygning, det 252 meter høje Donautårn, på den højre. I modsætning til, hvad man måske skulle tro, er tårnet ikke en tv-antenne, som det berømte tårn i Berlin. Der udsendes dog kommerciel radio og diverse mobilsignaler fra tårnet. Moskeen på Hubertusdamm udsendte i sine tidlige år bønnekaldet fra den 32 meter høje minaret, men efter aftale med områdets naboer er kaldet nu begrænset til moskeens centrale hal.

14 : Minimål, Damaskus, Syrien

Minimål som dette fulgte oprindeligt med skøjtebanen til indkøbscenteret Ski Land Mall i Syriens hovedstad, Damaskus. Skøjtebanen i det topmoderne center fra 2007 var Syriens første og eneste af slagsen, men som et resultat af dens store popularitet fulgte den nordlige by Aleppo hurtigt efter med endnu en. Skøjtebanen i Damaskus blev fragtet med lastbil fra Tyskland og samlet i det 10.000 m² store center, der til forskel fra den brændende syriske sommervarme uden døre byder på aircondition og køligere temperaturer. Der er dog ikke opsat mål på skøjtebanen, da der så vidt vides slet ikke spilles ishockey i Syrien.

15 : Nedløbsrist 1, Basel, Schweiz

Risten stammer fra Schweiz' tredjestørste by, Basel. Det karakteristiske bølgende mønster er ikke bare praktisk i forhold til at undgå, at cykler får hjulene i klemme. Mønsteret synes også at have været en betydelig inspirationskilde til de lokale schweiziske arkitekter Jacques Herzog og Pierre de Meurons bygning i Schützenmattstrasse nummer 11, der også ligger i Basel. Facaden på lejligheds- og kontorbygningen fra 1993 er dækket af oplukkelige støbejernsskodder, der alle er præget af den samme bølge som den, der nu også leder vandet væk fra Superkilens stystemer.

16 : Basketballkurv, Mogadishu, Somalia

Basketballkurven kommer fra Lujino Stadium i centrum af Somalias hovedstad, Mogadishu. Så sent som i 2011 blev stadion brugt af den militante islamistiske gruppering Al-Shabaab som udgangspunkt for angreb på det nærliggende præsidentpalads. Adskillige af regeringshærens granater ramte dengang stadion, når ilden blev besvaret. Under Al-Shabaabs dominans af hovedstaden var basketball og anden sport forbudt og kunne i værste fald medføre tortur eller dødsstraf. Men efter Al-Shabaabs fald bliver der nu igen spillet basketball i Mogadishu. Somalia er dog efter mere end 20 års borgerkrig med over 500.000 dræbte og flere fejlslagne internationale interventioner fortsat uden en samlende regering, og store dele af landet befinder sig reelt stadig i krigstilstand.

17 : Port, Karachi, Pakistan

Karachi Press Club fra 1958 er den ældste journalistforening i Pakistan. Den består primært af pakistanske nyhedsjournalister, men byder også intellektuelle, forfattere, direktører og internationale journalister velkommen. Foreningen har hjemme i en victoriansk villa i det centrale Karachi, og dens port er kendt som bagtæppe for demonstrationer. Vidt forskellige mindretal, offentlige ansatte, menneskeretsadvokater m.fl. afholder deres protester, typisk imod det pakistanske styre, netop her.

I Superkilen sidder porten som indgang til Børnehaven Asgård.

18 : Cykelstativ, Sens, Frankrig

Cykelstativet står i den lille franske by Sens, der ligger i den nordlige del af regionen Bourgogne. Byen har sit nutidige navn fra de senonske stammer i datidens Gallien, der i 360'erne før vores tidsregning invaderede Rom. Imperiet fik dog revanche i år 58 før vor tidsregning, da den romerske hærfører Julius Cæsar indtog hele Gallien og placerede sit hovedkvarter ved Sens, der dengang hed Agedincum på latin. Krigene imod romerne endte trods ivrig modstand i hele Galliens nederlag. Og dog, måske ikke HELE Gallien? 2000 år senere deltager millioner af mennesker nemlig stadig i kampen imod "de skøre romere" sammen med de elskede tegneseriefikurer Asterix og Obelix. Følger man i de galliske hertes fodspor ad romervejene rundt i Frankrig, kan man på side 23 i albummet 'Asterix og Trylledrikken' finde skiltet, der viser vejen til Agedincum og dermed til vore dages Sens. I dag byder byen invaderende turister velkommen med gratis cykeltaxier i tidsrummet mellem 10.00 og 12.30.

19 : Bænk, Ljubljana, Slovenien

Bænken står i Park Tivoli, Sloveniens hovedstad Ljubljanas største grønne område. Parken blev anlagt under det franske styre i 1813. Den fik dog først sit nuværende navn i 1835, hvor den – ligesom Københavns forlystelsespark – blev opkaldt efter Tivoli-haven i Paris, der igen har navn efter haverne i Tivoli ved Rom.

Bænke af denne type præger parkens centrale akse, men er også blevet del af parkens monument over den store slovenske digter Edvard Kocbek. Han spillede en aktiv rolle i kampen mod fascismen under Anden Verdenskrig, men blev siden forfulgt af Jugoslaviens kommunistiske styre. I monumentets bronzeudgave af bænken sidder digteren og betragter sin lille dobbeltgænger på bænkens armlæn.

20 : Pavillon, St. Louis, USA

Pavillonen står oprindeligt i Tower Grove Park i byen St. Louis i staten Missouri. Parken blev anlagt i 1872 af den pensionerede handelsmand Henry Shaw, der også anlagde byens botaniske have. Shaw var vældigt inspireret af Europas romantiske haver, og han fik arkitekter til at tegne i alt 13 pavilloner i stilarter fra forskellige lande til parken.

Den prominente rød-hvide tyrkiske pavillon husede oprindeligt et gigantisk dueslag, men det blev nedlagt i 1892, og siden har den bl.a. lagt stribet tag til et utal af brudevalse og den årlige Friends of the Bad Dog Annual Picnic, der afholdes af folk fra byens LGBT-miljøer.

Pavillonen blev valgt til Superkilen af Inga og Bent, der danser line dance hos Ældresagen. De tog sammen med kunstgruppen SUPERFLEX fra parkens rådgiverteam på en biltur fra St. Antonio i Texas til St. Louis på jagt efter den perfekte dansepavillon til parken. Valget faldt til sidst på den tyrkiske pavillon i Tower Grove Park..

21 : Abetræ, Chile

Abetræet (*Araucaria araucana*), også kendt som Abernes Skræk, er Chiles nationaltræ. Det nålede, stedsegrønne træ vokser især i det sydlige Chile og det vestlige Argentina i de relativt lavtliggende egne af Andesbjergene. Træet kan blive op til 35 meter højt i sine oprindelige omgivelser, imens det i Superkilen næppe nogensinde når mere end 8 meter. Abenavnet stammer fra europæernes forestillinger om, hvor svært aber må have ved at kravle i det. Træet har gennem tiden haft særlig betydning for Andesbjergenes oprindelige mapuche-befolkning, der historisk betragter det som guddommeligt og anvender træets frugt som føde samt til fremstilling af alkohol. De senere år er træets mapuche-navn, Pehuén, blevet mere almindeligt også uden for Chile.

22 : Bænk, Omo-floden, Etiopien

Bænken blev fundet på et fotografi fra 1898. Det blev taget på en russisk ekspedition til Etiopien, lige efter den Første Italiensk-etioopiske Krig, der var endt i italiensk nederlag. Bænken tilhørte lokale beboere ved Omo-flodens udløb i søen Turkana.

Omo-floden er stedet, hvor arkæologer i 1967 gjorde en række fund af knoglerester fra tidlige mennesker af arten Homo Sapiens. Siden har forbedrede dateringsteknikker fastslået, at fundene fra Omo faktisk er langt ældre end først antaget. Knoglerne dateres nu til 195.000 år før vores tidsregning, og det gør fundene ved Omo til de ældste kendte spor af moderne mennesker: Hele 50.000 år ældre end de hidtil ældste fund fra Herto, der også ligger i Etiopien. Fundene understøtter altså den bredt anerkendte teori, at de første mennesker så dagens lys i netop dette område af Afrika og siden bredte sig herfra til resten af kloden.

23 : Gyngestativ, Kabul, Afghanistan

Gyngestativet er, siden det blev kopieret fra originalen i Afghanistans hovedstad Kabul, blevet ændret betragteligt. Inden opsætningen i Superkilen er stativets gyngestang blevet sat lavere ved tilføjelse af en ekstra tværstang. Gyngens udsving bliver hermed noget mindre end originalens. Dette er sket efter anvisning fra Københavns Kommune for at leve op til de relevante sikkerhedskrav. Man må ikke gynges helt så højt i København, som man må i Kabul.

24 : Klatrereb, Santa Monica, USA

Det siges af nogen, at strandområdet syd for Santa Monica i Californien oprindeligt hed Mussel Beach (Muslingestranden). Et faktum er det imidlertid, at området siden 1930'erne har været kendt som Muscle Beach (Muskelstranden). Her blev stranden som led i det begyndende fitnessboom indrettet som offentligt træningsanlæg med barrer, træningsringe og andet gymnastikudstyr. Gennem de følgende årtier blev Muscle Beach samlingspunkt for både bodybuildere, gymnaster, brydere og poserende, håbefulde skuespillerstarletter: En farverig og hårdtpumpe forsamling, der snart også gav stranden status som yndet udflugtsmål for folk, der godt kan lide at se på.

25 : Parallelbarre, Santa Monica, USA

Det siges af nogen, at strandområdet syd for Santa Monica i Californien oprindeligt hed Mussel Beach (Muslingestranden). Et faktum er det imidlertid, at området siden 1930'erne har været kendt som Muscle Beach (Muskelstranden). Her blev stranden som led i det begyndende fitnessboom indrettet som offentligt træningsanlæg med barrer, træningsringe og andet gymnastikudstyr. Gennem de følgende årtier blev Muscle Beach samlingspunkt for både bodybuildere, gymnaster, brydere og poserende, håbefulde skuespillerstarletter: En farverig og hårdtpumpe forsamling, der snart også gav stranden status som yndet udflugtsmål for folk, der godt kan lide at se på.

26 : Træningsbænk, Santa Monica, USA

Det siges af nogen, at strandområdet syd for Santa Monica i Californien oprindeligt hed Mussel Beach (Muslingestranden). Et faktum er det imidlertid, at området siden 1930'erne har været kendt som Muscle Beach (Muskelstranden). Her blev stranden som led i det begyndende fitnessboom indrettet som offentligt træningsanlæg med barrer, træningsringe og andet gymnastikudstyr. Gennem de følgende årtier blev Muscle Beach samlingspunkt for både bodybuildere, gymnaster, brydere og poserende, håbefulde skuespillerstarletter: En farverig og hårdtpumpe forsamling, der snart også gav stranden status som yndet udflugtsmål for folk, der godt kan lide at se på.

27 : Lygtepæl, Italien

De norditalienske gadelygter ligner til forveksling gamle gaslamper, men de er faktisk helt nye. Det romantiske design genkalder dog stilen fra netop de gaslamper, der blev sat op i Europas storbyer fra starten af 1800-tallet. Dengang var der imidlertid intet romantisk over lamperne, der repræsenterede det nyeste nye. Den florentinske forfatter Carlo Collodi opkaldte i 1848 sit politiske satiriske tidsskrift Il Lampione efter gadelampen med den erklærede målsætning "at sprede lys blandt dem, der famler i mørket". Det var et forandringens lys, der blev kastet over det politiske liv, og det hårdkogte satiriske tidsskrift blev da også hurtigt forbudt. Det står i dag som eksempel på det politiske nybrud, der førte til Italiens samling som stat i 1861. Carlo Collodi selv slog siden sit navn fast som børnebogsforfatter og blev i 1881 verdenskendt for historien om marionetdukken Pinocchio.

28 : Barre, Santa Monica, USA

Det siges af nogen, at strandområdet syd for Santa Monica i Californien oprindeligt hed Mussel Beach (Muslingestranden). Et faktum er det imidlertid, at området siden 1930'erne har været kendt som Muscle Beach (Muskelstranden). Her blev stranden som led i det begyndende fitnessboom indrettet som offentligt træningsanlæg med barrierer, træningsringe og andet gymnastikudstyr. Gennem de følgende årtier blev Muscle Beach samlingspunkt for både bodybuildere, gymnaster, brydere og poserende, håbefulde skuespillerstarletter: En farverig og hårdtpumpet forsamling, der snart også gav stranden status som yndet udflugtsmål for folk, der godt kan lide at se på.

29 : Skraldespand, Blackpool, England

Byen Blackpool på Englands vestkyst fik sit navn efter et vandløb, der ledte vand fra de nærliggende moseområder omkring Marton Mere ud i havet. Materiale fra de tørvrige moser gav vandløbet en sort farve og dermed navnet Blackpool, der optræder første gang i kirkebøger fra 1602 som de poole og de blackpool. Byen ved det sorte vand blev siden en af Englands mest yndede badedestinationer med de lange moler af træ, hvor barer og andre forlystelser ligger tæt. Byen har sin egen skraldespandsfabrik, der bl.a. producerer de ca. 600 skraldespande, der tager imod de mange turisternes efterladenskaber. Blackpool er desuden kendt for sit høje tårn, Blackpool Tower, der er en inspireret kopi af Eiffeltårnet i Paris.

30 : Bænk, Miami, USA

Bænken står i Lummus Park ved South Beach i Miami. Parken blev fornyet i 1980'erne som en del af renoveringen af Miamis berømte strandkvarter, der er bygget i art deco-stil fra 1920'erne. Efter renoveringen blev kvarteret og parken et yndet bagtæppe for optagelserne til et af 80'ernes store globale tv-hits, serien om politipatruljen Miami Vice.

Tv-serien gjorde flittigt brug af netop art deco-kvarterene med de karakteristiske pastelfarver – som den, man finder på bænken i Lummus Park.

31 : Gymnastikringe, Santa Monica, USA

Det siges af nogen, at strandområdet syd for Santa Monica i Californien oprindeligt hed Mussel Beach (Muslingestranden). Et faktum er det imidlertid, at området siden 1930'erne har været kendt som Muscle Beach (Muskelstranden). Her blev stranden som led i det begyndende fitnessboom indrettet som offentligt træningsanlæg med barrierer, træningsringe og andet gymnastikudstyr. Gennem de følgende årtier blev Muscle Beach samlingspunkt for både bodybuildere, gymnaster, brydere og poserende, håbefulde skuespillerstarletter: En farverig og hårdtpumpet forsamling, der snart også gav stranden status som yndet udflugtsmål for folk, der godt kan lide at se på.

32 : Bordtennis, Barcelona, Spanien

Bordtennis er de senere år blevet ekstremt populært i den catalanske hovedstad Barcelona, og de gode vejrforhold er ideelle til et spil på et af de mange offentlige bordtennisborde på en af byens utallige pladser. Spillet, der i dag også er alment kendt som pingpong, stammer fra 1880'ernes England, hvor overklassen gerne spillede det ved middagsselskaber. Udstyret var dog ganske primitivt, og man brugte bøger eller låg fra cigarkasser som bat og f.eks. tilskårne champagnepropper som bolde. Spillet blev dengang kendt som wiff waff, angiveligt som beskrivelse af lyden af kork imod det hjemmelavede bat. Hvornår lyden ændrede sig til pingpong er ikke helt klart, men ordet bordtennis optræder første gang i 1887 i New York, imens betegnelsen pingpong ikke kan dokumenteres før 1901, hvor legetøjsfabrikanten John Jaques registrerede det som et varemærke i England.

33 : Cykelstativ, Nijmegen, Holland

Byen Nijmegen, der ligger nær den tyske grænse, regnes for en af Hollands ældste byer og kunne fejre sit 2000-års-jubilæum i 2005. Gennem adskillige år har byen investeret intensivt i forbedringer af forholdene for cyklister, hvilket blandt andet har betydet åbningen af en række nye cykelmotorveje, herunder en 18 km lang supercykelsti til nabobyen Arnhem. Man har i perioden 2007-2009 mere end fordoblet antallet af cykelstativer i byen, der kan prale af hele fem overdækkede cykelparkeringsanlæg med overvågning.

34 : Pavillon, Rusland

Den takkede sekskantede pavillon er angiveligt russisk, men dens præcise oprindelse fortæber sig i det uvisse. Måske er den en del af et picniconråde ved et udsigtspunkt et sted, måske er den endnu et af de utallige unikke læskure fra Sovjettidens buslinjer. I Superkilen vides det bare ikke. Men sekskanten går igen i alverdens pavilloner. Den findes i mønsteret i biernes vokstavler, i linjerne på skildpaddens skjold og som en stor roterende sky af gas over planeten Saturns nordpol.

35 : Bænk, São José, Brasilien

Bænken står oprindelig i byen São José i det sydlige Brasilien. Den er bemalet med en reklame for skobutikken Passo Firme, der betyder faste skridt. Spadserer man et smut forbi butikken på promenaden i bydelen Kobrasol, kan man gå hjem i et par sko, som butikkens reklame lover vil "følge dig skridt for skridt".

36 : Skraldespand, Blackpool, England

Byen Blackpool på Englands vestkyst fik sit navn efter et vandløb, der ledte vand fra de nærliggende moseområder omkring Marton Mere ud i havet. Materiale fra de tørvrige moser gav vandløbet en sort farve og dermed navnet Blackpool, der optræder første gang i kirkebøger fra 1602 som de poole og de blackpool. Byen ved det sorte vand blev siden en af Englands mest yndede badedestinationer med de lange moler af træ, hvor barer og andre forlystelser ligger tæt. Byen har sin egen skraldespandsfabrik, der bl.a. producerer de ca. 600 skraldespande, der tager imod de mange turisternes efterladenskaber. Blackpool er desuden kendt for sit høje tårn, Blackpool Tower, der er en inspireret kopi af Eiffeltårnet i Paris.

37 : Bænk, Porto, Portugal

Den klinkeklædte bænk med den arabisk inspirerede mosaik står i haven foran Casa das Artes, der blev bygget som kulturcenter i havnebyen Porto i det nordlige Portugal i 1981. Bygningen var den portugisiske arkitekt Eduardo Souto de Mouras første større bygningsværk, og bænkenes kubiske form spejles til dels i bygningens form, hvis grundstruktur består af to store parallelle mure. Den prisvindende arkitekts bygning har stået lukket og ubrugt hen i mere end et årti, men i 2012 blev det annonceret, at bygningen vil blive sat i stand og åbnet som kulturcenter igen.

38 : Lygtepæl, Italien

De norditalienske gadelygter ligner til forveksling gamle gaslamper, men de er faktisk helt nye. Det romantiske design genkalder dog stilen fra netop de gaslamper, der blev sat op i Europas storbyer fra starten af 1800-tallet. Dengang var der imidlertid intet romantisk over lamperne, der repræsenterede det nyeste nye. Den florentinske forfatter Carlo Collodi opkaldte i 1848 sit politisk satiriske tidsskrift *Il Lampione* efter gadelampen med den erklærede målsætning "at sprede lys blandt dem, der famler i mørket". Det var et forandringens lys, der blev kastet over det politiske liv, og det hårdkogte satiriske tidsskrift blev da også hurtigt forbudt. Det står i dag som eksempel på det politiske nybrud, der førte til Italiens samling som stat i 1861. Carlo Collodi selv slog siden sit navn fast som børnebogsforfatter og blev i 1881 verdenskendt for historien om marionetdukken Pinocchio.

39 : Bænk, Kuwait City, Kuwait

Bænken med det dybe sæde står foran parlamentet i Kuwait, der blev tegnet af den danske arkitekt Jørgen Utzon i 1973. Kuwait er ikke et demokrati efter vestlig målestok, idet premierministeren ikke udpeges af parlamentet, men direkte af den kuwaitiske monark, emiren. Han spiller rollen som både formel og reel regeringsleder, selv om parlamentet også har muligheder for at gribe ind og påvirke lovgivningsprocessen. Emirens politiske privilegier er dog omfattende og giver ham desuden ret til at udpege officerer til hæren, iværksætte ny lovgivning, kræve lovforslag genbehandlet og opløse parlamentet, hvilket er sket et antal gange. Han nyder fuld immunitet og anses for ukrænkelig. Kun kuwaitiske borgere har stemmeret til parlamentsvalgene, hvilket svarer til ca. hver tredje indbygger i det olierige land, der i 2012 havde omkring 2,5 mio. udenlandske indbyggere imod ca. 1 mio. kuwaitiske statsborgere.

40 : Fuglehotel, Hjørring, Danmark

Fuglehotellet fra Hjørring består af 12 gule stærekasser sat op ved siden af hinanden. Stæren (*Sturnus vulgaris*) lever i modsætning til de fleste almindelige havefugle gerne i kolonier med andre stære som nære naboer. Derfor sidder Superkilens kasser ganske tæt.

Stæren er en trækfugl, der kommer til Nord-europa i sommerperioden, imens den overvintrer i lunere egne, f.eks. i Sydeuropa. Således invaderer omkring en million nordeuropæiske stære hvert efterår Rom, og fuglenes lort udretter her betydelige skader på byens biler.

41 : Kloakdæksel, Tel Aviv, Israel

Dækslet er dekoreret med Tel Aviv-kommunen Ramat Gans byvåben. Området regnes i dag for en forstad til Tel Aviv, men blev anlagt i 1921 som en mindre jødisk landbrugsbosættelse med nogle få hundrede beboere. Det var før staten Israels oprettelse i 1948, og området blev da stadig regeret af det britiske mandatstyre i Palæstina. Denne slags bosættelser husede primært jødiske immigranter fra Østeuropa, der søgte væk fra usikkerheden i Europa som del af de tidlige zionistiske bevægelses politiske bestræbelser på at sikre jødernes tilbagevenden til "Det hellige land". Siden er områdets befolkningstal vokset til 150.000 mennesker og lægger jord til et antal skyskrabere og det nationale fodboldstadion. Byvåbnets billeder af afgrøder er sammen med navnet Ramat Gan (Havehøjderne) blandt de eneste minder om den oprindelige landbrugsbosættelse.

42 : Bænk, Skövde, Sverige

Den såkaldte skövdebænk har byens forbogstav som sit bærende element. Byen er kendt for sin store arbejdsplads, hvor firmaet Volvos femtusind ansatte producerer omkring en halv million dieselmotorer om året til lastbiler, busser, anlægsmaskiner, motorbåde osv. Byen huser også et officielt Volvo-museum, hvor virksomhedens udvikling siden det første registrerede varemærke i 1915 kan studeres. Navnet, der betyder jeg ruller på latin, passede fint til den oprindelige produktion af kuglelejer, men blev ensbetydende med biler, da den første Volvo rullede af samlebåndet i Göteborg i 1927. Den dengang selvstændige fabrik i Skövde leverede her de første 297 motorer under navnet Penta.

Ud over dieselmotorer er Skövde berømt som hjemstedet for den katolske helgen Skt. Helena af Skövde, der efter sigende blev gjort til helgen i 1164. Hun pryder byens byvåben og er i Danmark kendt fra Helenekilden i Tisvilde; den nordsjællandske by, hvor den myrdede helgens lig angiveligt drev i land og fik en kilde til at springe.

43 : Skraldespand, Blackpool, England

Byen Blackpool på Englands vestkyst fik sit navn efter et vandløb, der ledte vand fra de nærliggende moseområder omkring Marton Mere ud i havet. Materiale fra de tørvrige moser gav vandløbet en sort farve og dermed navnet Blackpool, der optræder første gang i kirkebøger fra 1602 som de poole og de blackpool. Byen ved det sorte vand blev siden en af Englands mest yndede badedestinationer med de lange moler af træ, hvor barer og andre forlystelser ligger tæt. Byen har sin egen skraldespandsfabrik, der bl.a. producerer de ca. 600 skraldespande, der tager imod de mange turisternes efterladenskaber. Blackpool er desuden kendt for sit høje tårn, Blackpool Tower, der er en inspireret kopi af Eiffeltårnet i Paris.

44 : Pullert, Mbará, Uganda

Pullerten står foran det populære spisested Lord's Bar i byen Mbará i det vestlige Uganda. Byens navn stammer angiveligt fra de engelske koloniherrers fejludtale af det lokale ord emburara, en høj græsart, der tidligere dominerede området. Græsset er dog næsten forsvundet i dag på grund af intensiv græsning og afbrændinger af bushen. Det har været katastrofalt for de lokales mulighed for at spise den traditionsrige hofret Eshabwe. Emburaragræsset gav nemlig kørne den særlige fedtholdige mælk, der var vital for at producere den smørbaserede ret, der efter sigende er fast bestanddel i enhver god bryllupsmiddag.

45 : Lygtepæl, De Forenede Arabiske Emirater

Lygtepælen står foran Al Raha-teatret i Abu Dhabi i de Forenede Arabiske Emirater med plads til 2.100 siddende tilskuere. Teatret lægger scene til den arabiske verdens mest populære live tv-show, The Million's Poet (نوي لملا رعاش), med omkring 70 mio. seere. Showet er en slags poesjudgave af det amerikanske X Factor, hvor en række amatør-digtere fra flere arabiske lande kappes om førstepræmien på et beløb svarende til 8 mio. danske kroner.

Digtenes indhold har ofte skabt debat over hele den arabiske verden, som det f.eks. skete under de arabiske opstande i 2011. Endnu mere opmærksomhed vakte dog Hissa Hilal, showets første kvindelige finalist i 2010, der reciterede et digt med en række angreb imod religiøst autoritære magthavere. Hissa Hilal modtog en række dødstrusler for digtet, men vandt tredjepladsen og en præmie svarende til 4,8 mio. danske kroner.

46 : Jord, Palæstina

Den palæstinensiske jord kommer fra forskellige palæstinensiske byer. Noget kommer fra det arabiske Østjerusalem, imens andet kommer fra et ingenmandsland ved byen Ramallah langs den mur, som den israelske regering har ladet bygge rundt om den besatte Vestbred. Hovedparten af jorden kommer dog fra grænselandet ved foden af de besatte Golanhøjder ved grænsen til Syrien. Her lå landsbyen Al-Farradiyya, der blev ødelagt i 1949, da israelske paramilitære styrker ryddede omkring 80 landsbyer i netop dette område. De palæstinensiske beboere blev tvangsforflyttet og landsbyen sprængt i luften.

Hiba og Alaa har et rapband og har i den forbindelse arbejdet med Superkilens naboer i foreningen Bazar Music Shop. De to kusiners familie kom fra Al-Farradiyya, men måtte flygte nordpå til Libanon og siden til Danmark. Hiba og Alaa foreslog en udvidet udgave af den eksilpalæstinensiske skik, at tage en håndfuld jord med fra Palæstina. De rejste med kunstgruppen SUPER-FLEX fra Superkilens rådgiversteam til Israel og Palæstina for at hente jord med hjem til parkens underlag.

47 : Pullert, Mbara, Uganda

Pullerten står foran det populære spisested Lord's Bar i byen Mbara i det vestlige Uganda. Byens navn stammer angiveligt fra de engelske koloniherrers fejludtale af det lokale ord emburara, en høj græsart, der tidligere dominerede området. Græsset er dog næsten forsvundet i dag på grund af intensiv græsning og afbrændinger af bushen. Det har været katastrofalt for de lokales mulighed for at spise den traditionsrige hofret Eshabwe. Emburagræsset gav nemlig kørerne den særlige fedtholdige mælk, der var vital for at producere den smørbaserede ret, der efter sigende er fast bestanddel i enhver god bryllupsmiddag.

48 : Lysskulptur, Dortmund, Tyskland

Skulpturen var en del af en serie af ens lysinstallationer, der stod nær stationen Bahnhof Stadthaus i Dortmund. Lysskulpturen blev sat op utallige steder i Tyskland i slutningen af 60'erne, men i dag er der ikke en eneste tilbage. Superkilens udgave er derfor hentet fra fabrikkens gamle reklamebrochurer. Skulpturens korte levetid er symptomatisk for den tendens, der insisterer på at slette den foregående generations æstetik totalt. Konsekvensen bliver, at det meste moderne byinteriør har en levetid svarende til en IKEA-sofa.

49 : Lygtepæl, Tyskland

Lygtepælen stod i Hardenbergstrasse i bydelen Charlottenburg, der indtil Berlinmurens fald var Vestberlins centrum. Den blev sat op i 1987 som del af en generel områdefornyelse i forbindelse med fejringen af Berlins 750-års-jubilæum. Jubilæet blev fejret på begge sider af Berlinmuren, bl.a. med en stor koncert på den vesttyske side, hvor nogle af datidens største musiknavne, som f.eks. David Bowie, New Model Army og Eurythmics, spillede. Det kom i den forbindelse til voldelige sammenstød på den østlige side af muren mellem DDR-politi og unge østberlinere, der ville lytte til musikken fra den anden side.

50 : Neonskilt, Doha, Qatar

Skiltet sidder over indgangen til Dr. Sena's Dental Clinic – en tandlægeklinik i Qatars hovedstad, Doha. Halvmånen er et af verdens ældste religiøse symboler, der optræder helt tilbage til 2000 år før vor tidsregning, hvor månen var symbol for den mesopotamiske gud, Sin. Månen optrådte allerede dengang i følgeskab med en stjerne, der normalt repræsenterede Sins datter Ishtar, der var gudinde for bl.a. krig, kærlighed og sex. Halvmånen og stjernen blev i 1300-tallet brugt af det Ottomanske Rige, der senere blev til vore dages Tyrkiet. Her er symbolet stadig nationalsymbol, ligesom det siden er kommet til at betegne muslimske lande som sådan. Dr. Sena i Doha har i sin udgave af det gamle magtsymbol erstattet stjernen med en kindtand.

51 : Cedertræ, Libanon

Cedertræet (Cedrus Libani) er Libanons nationalsymbol, som har en central placering i landets flag. Det har altid haft stor betydning: Harpiksen blev brugt, når de egyptiske faraoer blev mumificeret, og Biblen nævner det hele 75 gange, bl.a. som del af templet i Jerusalem. I den op til 2.000 år gamle babylonske heltefortælling Gilgamesh, der betragtes som verdens ældste litterære værk, drister helten Gilgamesh sig til at fælde et cedertræ i den skov, hvor guderne ellers bor. Og afskovning har faktisk altid været et problem for det eftertragtede træ.

I år 118 udstedte den romerske Kejser Hadrian et dekret til beskyttelse af de libanesiske cedertræer. Senere kaliffer satte det ligefrem under deres personlige beskyttelse, og den britiske Dronning Victoria finansierede i 1876 en mur for at holde græssende geder væk fra de tusindårige cedertræer i Horsh Arz el-Rab (Guds Cederskov). I dag har Libanon seks cederreservater og et omfattende beskyttelsesprogram.

52 : Bænk, Tyskland

Den modernistiske tyske bænk fra første halvdel af sidste århundrede skiller sig især ud fra de normale københavnerbænke af én grund. Materialerne er selvfølgelig også nogle andre, men det er først og fremmest bænkenes form, der er atypisk for København, hvor man oftest sidder på lige linjer. Bænkenes halvcirkel giver en anderledes mulighed for at sætte sig og se dem, man taler med, i øjnene.

53 : Cykelstativ, Sandefjord, Norge

Cykelstativet Heklucht, der kombinerer stativ og pumpe, blev skabt af Krijn Christiaansen og Jeroen Bruls som et kunstprojekt i kvarteret Ypenburg i Hollands regeringsby Haag. Opfindelsen vandt den hollandske designpris i 2006 og er i dag opstillet i en række europæiske byer, bl.a. i byen Sandefjord på den norske sydkyst. Sandefjord gik i 2009 sammen med en række andre nordiske byer og erklærede sig 'Nordisk Sykkelby' med en omfattende kampagne for at øge cyklismens andel af bytrafikken.

54 : Kloakdæksel, Galway, Irland

Kloakdækslets centrale trebenede symbol stammer helt tilbage fra den yngre stenalder, dvs. før kelterne kom til Irland. Man kender ikke symbolslets oprindelige betydning, men kelterne tog det hurtigt til sig, og det går igen i både førkristen og kristen keltisk symbolik. Ornamentikken indeholder desuden trekløveret – Irlands nationalsymbol. Den katolske, irske skytshelgen Skt. Patrick skulle nemlig ifølge legenden have brugt trekløvet som eksempel på kristendommens forestilling om en guddommelig treenighed. Inskriptionerne angiver desuden typen af dæksel (WSCR = 'Water Service Control – Round') og det gæliske ord for vand, 'uisce'. Det ord indgår også i navnet på en af irernes foretrukne drikke, 'uisce beatha' (livets vand). En fejludtale af dette navn kom til at give drikken dens globale kalde navn, som i dag er 'whisky'.

55 : Barstol, São Paulo, Brasilien

Barstolene blev tegnet til snackbaren i kulturcentret SESC Pompéia i São Paulo af den italiensk-brasilianske arkitekt Lina Bo Bardi (1914-1992). Kulturhuset åbnede i en gammel fabriksbygning i 1982, og det huser i dag alt fra teater og musik til gymnastik, svømning, gallerier, værksteder og meget mere. Lina Bo Bardi er mest kendt for bygningen af MASP, São Paulos kunstmuseum fra 1968, men brugte ellers sin energi på et brændende socialt engagement. Hun lavede de fleste af sine projekter i fattige kvarterer med det mål at bidrage til nye demokratiske rum. Kulturcentret SESC Pompéia er et af disse. Bardi var dog nærmest selvdudslettende omkring bedriften: "Der var ingen, der transformerede noget som helst. Vi fandt bare en fabrik med en flot bygning (...) Centrets design udsprang fra en lyst til at bygge en anden virkelighed, men vi installerede bare nogle småting, lidt vand og noget varme".

56 : Palme, Kina

Den kinesiske Vindmøllepalme stammer fra det centrale og østlige Kina. Den vokser langsomt, men kan blive op til femten meter høj og egner sig godt til Nordeuropas fugtige og tempererede klima. Palmen kan, i modsætning til de fleste andre palmer, klare temperaturer ned til -20 grader i kortere perioder. Således overlever en gruppe Vindmøllepalmer for tiden i det nordlige Skotland, ligesom der gøres eksperimenter med også at få dem til at gro på Færøerne.

57 : Grill, Argentina

Argentina er hjem for ca. 55 mio. stykker kødkvæg, der hovedsagelig græsser på de græsrigge pampas, hvor de røgtes af de argentinske cowboys, de berømte gauchos. Grillet kød er som argentinsk nationalret på menuen ved de såkaldte 'asado', der både er navnet på selve grillfesten og de forskellige grillteknikker, der anvendes her. Meget oksekød eksporteres og regnes normalt for værende af meget høj kvalitet, men Argentina har selv verdens næsthøjeste forbrug af oksekød svarende til 55 kg om året pr. indbygger.

58 : Springvand, Marokko

Det stjerneformede marokkanske springvand er bygget over det arabiske symbol, Rub el Hizb, der består af to overlappende firkanter med en rund ring i midten. Symbolet går igen i en række arabiske emblemer, og det angiver blandt andet slutningen på hvert kapitel i islams hellige bog, Koranen. Symbolet går også igen på Marinid-dynastiets flag, som vadede over Marokko i store dele af 1300- og 1400-tallet. Mariniderne mistede deres egne besiddelser omkring Gibraltar i 1344, men var nære allierede med det sidste muslimsk-mauriske kongedømme i Granada, der lå i vore dages Spanien indtil 1492. Mariniderne var oprindeligt et hyrdefolk. De menes at have medbragt de oprindelige får, der blev i Europa efter deres herrers nederlag for at indtage Vestens dyreste uldbutikker under navnet Merino.

59 : Cykelstativ, Haag, Holland

Cykelstativet fra Hollands regeringsby har både vundet priser for sit smukke design og anerkendelse fra cyklister for dets funktionalitet. Haag har tusinder af vidt forskellige cykelstativer, og byen er en af Europas absolutte topcykelbyer: Hele 30 % af indbyggerne tager cyklen hver dag, hvilket kun er lidt lavere end f.eks. Københavns 36 %. Den danske hovedstad duellerer i øvrigt konstant med hollandske Amsterdam om at være "Europas cykelby nummer 1", men da de to byer opgør deres cykelstatistikker en smule forskelligt, kan det være svært at fælde en endelig dom. Ser man imidlertid på de sammenlignelige nationale tal, så må danskerne erkende, at hollænderne kører hele 9 km længere om dagen, end danskerne gør.

60 : Kloakdæksel 2, Zanzibar, Tanzania

Kloakdækslet fra Stone Town, øen Zanzibars hovedby, bærer logoet for den lokale stadsarkitekt, der har ansvaret for renoveringen af byens historiske centrum. Det historiske Stone Town kom i år 2000 på UNESCO's Verdensarvsliste for sin unikke blanding mellem afrikansk, arabisk, europæisk og indisk kultur og arkitektur gennem mere end tusind år.

Logoet afbilder havnefrontens centrale bygning, Beit-el-Ajaib (Vidundernes Hus), der blev bygget som palads til Zanzibars anden sultan, Bargash bin Sahid, i 1883. Bygningen angives at have fået sit navn på grund af sin fabelagtige arkitektur og det faktum, at den var den første bygning med elektricitet i hele det sydlige Afrika.

61 : Skraldespand, Gretna, Skotland

Superkilens sorte skraldespand står i den lille by Gretna, et stenkast fra den skotske grænse til England. Landsbyens lille udstykning, Gretna Green, har gennem mere end 200 år haft en særlig status som bryllupsby i engelsk kultur. Siden Lord Hardwicks ægteskabslovgivning i 1753, der forbød unge under 21 år at blive gift uden forældrenes samtykke, har engelske par krydset grænsen for at blive gift i Gretna Green. Lovgivningen gjaldt nemlig ikke i Skotland, hvor drenge kun behøvede at være 14 og piger kun 12. Den liberale skotske ægteskabslovgivning krævede blot to vidner, og så kunne praktisk talt enhver forestå vielsen. I Gretna Green blev det ifølge traditionen især smeden, der ordnede den sag. Og selvom lovgivningen blev afskaffet igen i 1849, tager tusinder af engelske par stadig rejsen til Gretna Green i dag for at blive gift foran smedjens gamle ambolt.

62 : Lygtepæl, Spandau, Tyskland

Lysmasten står i bydelen Spandau i Berlin, der er den femte ud af Berlins i alt tolv bydele. Bydelen var en selvstændig by indtil 1920, hvor den blev indlemmet i Storberlin. Under Berlins deling mellem 1949 og 1990 var Spandau en del af Vestberlin – nærmere bestemt den britiskkontrollerede sektor. Bydelen blev i årene efter Anden Verdenskrig kendt for sit fængsel, der husede en række dømt, højtplacerede nazistiske krigsforbrydere, herunder Storadmiral Karl Dönitz, Hitlers chefarkitekt Albert Speer og Hitlers stedfortræder Rudolf Hess. Sidstnævnte sad som den sidste i fængslet til sin død i 1987, hvorefter fængslet blev revet ned for at forhindre, at det blev til valfartssted for nynazister. Murbrokkerne blev herefter pulveriseret og smidt i Vesterhavet.

63 : Lygtepæl, Kingston, USA

Lygtepælen står på en parkeringsplads i byen Kingston i staten New York. Byen ved Hudsonfloden hed først Esopus, der var navnet på områdets oprindelige stammebefolkning. Den blev siden døbt Wiltwijck af hollandske nybyggere i det koloniserede område, der blev kaldt Ny Holland, hvis hovedstad lå i Ny Amsterdam. I 1664 kom området under den engelske krone, og så blev Wiltwijck til Kingston, og hovedstaden fik navnet New York. I 1777 fik staten New York sin egen forfatning, der indeholdt en uafhængighedserklæring fra det britiske styre. Da den britiske hær angreb New York, flyttede statens nye uafhængige administration straks til Kingston, der snart også blev angrebet og brændt ned til grunden. Byen markerer stadig afbrændingen af byen med en stort opsat teatergenopførelse af angrebet under overskriften: 'Briterne kommer, briterne kommer...igen!'

64 : Dobbeltstol, Valladolid, Mexico

Dobbeltstolen står i byen Valladolid på Mexicos Yucatán-halvø og betragtes som typisk for netop det område. Dens lokale navn er 'Los Confidentes' – de fortrolige. Den indbyder altså til at sætte sig og tale med en, man har et nært forhold til, f.eks. en god ven eller måske endda en kæreste. Stolene bliver derfor også nogle gange kaldt 'de forelskede'.

65 : Skakbord, Sofia, Bulgarien

Skak er et meget populært spil i Bulgarien, der de seneste år har haft verdensmestre i både herre- og kvindeskak. Og elitegymnasiet Eurostandard i hovedstaden Sofia har som den første skole i Europa sat skak på skemaet som regulært skolefag. Superkilens skakborde står dog i den noget mere folkelige Boris-park (Borisova Gradina), der er Sofias ældste offentlige park. Den blev anlagt i 1884 og opkaldt efter Bulgariens Zar Boris III. Under kommunismen blev parkens navn ændret til Frihedsparken, hvilket den hed indtil 1989, hvor navnet Boris blev genindført. Bulgarien var i 2012 værtsland for Den Første Internationale Ungdomsskakfestival, der fandt sted på det populære feriested Sunny Beach.

66 : Stol, Târgu Jiu, Rumænien

Stolene er oprindelig del af et værk fra 1938 af den store rumænske billedhugger Constantin Brâncusi. De blev skabt i forlængelse af et officielt monument for faldne rumænske soldater under Første Verdenskrig, som Brâncusi blev bestilt til at lave ved floden Jiu ved foden af de transsylvanske Alper. I anlægget kan man besøge 'Evhedens Søjle' og gå igennem 'Kyssets Port', inden man sætter sig lige så stille på en af stolene rundt om 'Stilhedens Bord'.

67 : Fodgængerblinklys, Somerset, England

Det typiske engelske fodgængerblinklys kaldes i daglig tale 'Belisha Beacon'. Det har sit navn fra den engelske transportminister, Leslie Hore-Belisha, som i 1934 gjorde standerne obligatoriske på de engelske veje. De står i dag også i en række af de tidligere britiskdominerede lande, såsom Irland, Hong Kong, Malta osv. Også selve fodgængerovergangene blev siden malet i de karakteristiske sorte og hvide striber, hvilket i England har givet dem navnet 'zebraovergange'.

68 : Bænk, Bruxelles, Belgien

Den runde blå bænk står på legepladsen bag den internationale skole The British Junior Academy of Brussels i Belgiens hovedstad, Bruxelles. Skolen er en af mange internationale skoler i Bruxelles, der med f.eks. både EU og NATO's hovedkvarterer er den europæiske by med absolut flest børn af det internationale diplomati. Det koster omkring 130.000 danske kroner om året at have sit barn gående på skolen.

69 : Skraldespand, Gretna, Skotland

Superkilens sorte skraldespand står i den lille by Gretna, et stenkast fra den skotske grænse til England. Landsbyens lille udstykning, Gretna Green, har gennem mere end 200 år haft en særlig status som bryllupsby i engelsk kultur. Siden Lord Hardwicks ægteskabslovgivning i 1753, der forbød unge under 21 år at blive gift uden forældrenes samtykke, har engelske par krydset grænsen for at blive gift i Gretna Green. Lovgivningen gjaldt nemlig ikke i Skotland, hvor drenge kun behøvede at være 14 og piger kun 12. Den liberale skotske ægteskabslovgivning krævede blot to vidner, og så kunne praktisk talt enhver forestå vielsen.

I Gretna Green blev det ifølge traditionen især smeden, der ordnede den sag. Og selvom lovgivningen blev afskaffet igen i 1849, tager tusinder af engelske par stadig rejsen til Gretna Green i dag for at blive gift foran smedjens gamle ambolt.

70 : Blæksprutte, Tokyo, Japan

Den originale legeblæksprutte hører hjemme i Kitashikahama-parken i en forstad til Japans hovedstad, Tokyo. Den har et antal åbninger, rutsjebaner og muligheder for at kravle både over og under.

Under byggeprocessen modtog Københavns Kommune et julekort fra Futaba Public Nursery School, en børnehave i blækspruttens lokalområde i Tokyo. Børnene havde her diskuteret den danske kopi og spurgte bl.a., om danske børn leger på den på samme måde, som de selv gør.

De medsendte et antal blæksprutteinspirerede tegninger og et foto af sig selv på deres egen blæksprutte i Japan.

71 : Pullert, Kairo, Egypten

Pullerten fra Egyptens hovedstad Kairo er fuldenendt med en top, der til forveksling ligner en kuppel som dem, man kender fra tagkonstruktionerne i byens moske- og paladsarkitektur. Men ellers ligner den i store træk pullerter i resten af verden. Den grundlæggende form stammer angiveligt fra det faktum, at de første stålpullerter fra 1600- og 1700-tallet oprindeligt var genanvendte kanonløb, der efter kassering blev gravet ned som fortøjningspæle langs havnekajer og som trafikregulering i gaderne. Og kanonformen hang ved, selv da alverdens storbyer, i lighed med Kairo, begyndte at give pullerterne deres eget særlige præg.

72 : Busskilt, Amman, Jordan

Det kan være sin sag at finde den rigtige bus i Jordans hovedstad, Amman. Der findes nemlig ikke noget oversigtskort over de forskellige offentlige og private busruter, og byens busstoppesteder er ikke udstyret med hverken tider eller destinationer. Skal man et sted hen med bussen, er det altså helt nødvendigt at spørge sig for. Amman har tre busstationer til udenbys trafik, hvor busser kører til de forskellige destinationer i f.eks. nordlig eller vestlig retning. Som hovedregel kører busserne ikke på bestemte tidspunkter, men først når de er fulde. Det er generelt en god ide at beregne afgang tidligt om morgenen, da eftermiddagens afgange ofte aflyses.

73 : Busstoppested, Shymkent, Kasakhstan

Byen Shymkent ligger i det sydlige Kasakhstan nær grænsen til nabolandet Usbekistan og blev oprindeligt grundlagt i 1100-tallet som karavaneserai for silkevejens rejsende købmænd. Byen er blevet invaderet og ødelagt et antal gange, bl.a. af den mongolske krigerkonge Djengis Khan. Under Stalintidens massedeportationer af politiske modstandere og andre straffefanger lå der en fangelejr ('gulag') nær byen, hvilket forklarer, at Shymkent stadig har et relativt stort russisktalende mindretal i dag. Ligesom på andre buslinjer i de tidligere sovjetrepublikker har oplandet omkring Shymkent sine helt egne unikke busstoppesteder. Dette konkrete busstoppested, der blev fundet i fotografen Christopher Herwigs serie 'Soviet Bus Stops', er dog ikke længere helt unikt. Med Superkilens kopi findes der nemlig to.

74 : Skraldespand, Liverpool, England

Den engelske by Liverpool tog i 2011 et nyt initiativ for at få borgerne til at bruge de kommunale skraldespande i stedet for at smide affald på veje og fortove. Popgruppen The Beatles' hjemby har nemlig allieret sig med den berømte Pauls knap så berømte lillebror, Mike McCartney. Mike og Pauls far arbejdede i sin tid som skraldespandsinspektør, og sønnen Mike har nu genindspillet en særudgave af sit gamle band The Scaffold's hit "Thank U very much" fra 1967. Takkesangen vil automatisk blive afspillet, hver gang man smider et stykke affald i skraldespandene i Mathew Street, lige der hvor bror Pauls berømte band brød igennem på spillestedet The Cavern Club. Superkilens røde skraldespande fra Birkenhead Park på den anden side af floden Mersey kan desværre ikke synge.

75 : Pullert, Amsterdam, Holland

Den typiske Amsterdam-pullert kaldes på hollandsk 'Amsterdammertje' ('en lille en fra Amsterdam'). Den er udsmykket med det centrale element i byens byvåben, skjoldet med de tre krydser eller Andreaskors. Der findes mange kreative fortolkninger af byvåbnets oprindelse, men den mest sandsynlige er, at det stammer fra adelsfamilien Persijns våbenskjold. Ridderen Jan Persijn var herre over Amstelledamme, som byen hed dengang, mellem 1280 og 1282. Bynavnet refererer til floden Amstel og til den nærliggende dæmning, der i 1200-tallet rejstes ved udløbet i den store indsø, Zuidersøen, der i dag er kendt som ferskvandssøen IJsselmeer.

76 : Fodgængerblinklys, Somerset, England

Det typiske engelske fodgængerblinklys kaldes i daglig tale 'Belisha Beacon'. Det har sit navn fra den engelske transportminister, Leslie Hore-Belisha, som i 1934 gjorde standerne obligatoriske på de engelske veje. De står i dag også i en række af de tidligere britiskdominerede lande, såsom Irland, Hong Kong, Malta osv. Også selve fodgængerovergangene blev siden malet i de karakteristiske sorte og hvide striber, hvilket i England har givet dem navnet 'zebraovergange'.

77 : Bænk, Cuba

Den cubanske bænk går i Superkilen nærmest i ét med belægningen på den Røde Plads. Bænke spiller en central rolle som mødested i det cubanske gadeliv, men tilstrømningen er nu muligvis blevet endnu større. Det tobaksproducerende land, der ellers er berømt som cigarrygernes paradys, forbød nemlig indendørs rygning i offentlige rum i 2005. Så nu må cigarrygerne ud på bænken. Fidel Castro, Cubas mangeårige kommunistiske diktator, var selv en ivrig cigarryger, men han stoppede efter flere forsøg i 1985. Han skulle her have spøgt med det misforståede i at forære cigarer til sine venner: "Det bedste, man kan gøre, er at give dem til sine fjender", skulle Castro have sagt. En populær, men noget usikker historie fortæller i forlængelse af dette, at den amerikanske efterretningstjeneste CIA skulle have planlagt at snigmyrde den cubanske yndlingsfjende med en eksploderende cigar.

78 : Basketballkurv, Compton, USA

Compton er en forstad til USA's næststørste by Los Angeles og er kendt som et af byens historisk hårde kvarterer. Compton er især berømt for den række af rappere, der stammer fra kvarteret, såsom det klassiske hip hop crew N.W.A., der i 1988 fik sit kommercielle gennembrud med albummet 'Straight Outta Compton'. Forstaden var fra 1940'erne primært beboet af sorte amerikanere, men de senere år er den latinamerikanske befolkningsgruppe vokset til den største. Basketball er en fast del af gadekulturen i Compton, der er hjemsted for en række af USA's bedste spillere.

79 : Cykelstativ, Finland

Det spiralformede tyskproducerede cykelstativ står i en række europæiske lande, herunder Belgien, Danmark, Grækenland og Finland. Det er så praktisk indrettet, at både helt tynde dæk og bredere mountainbike-dæk passer ind i stativet. Superkilens rådgiverteam må indrømme, at de faktisk ikke ved, om det lige præcis er den regnbuefarvede version, der står et sted i Finland. Men der var i denne situation ikke rigtig noget valg: Regnbuen var helt oplagt for flot til at vælge en simpel metaludgave i stedet.

80 : Thaiboksning, Bangkok, Thailand

Bokseredskaberne stammer fra Thailands hovedstad Bangkok. Thai boxing, eller 'Muay Thai', som det egentlig hedder, er Thailands nationalsport. I Bangkok trækker sporten tusinder af tilskuere til de store stadionkampe flere gange i ugen. Muay Thai kaldes ofte "de otte lemmers kunst", idet man både slår og sparker med hænderne, fødderne, knæene og albuerne.

Bokseudstyret er blevet valgt af Ali og Bilal, der voksede op som barndomsvenner i Mjølnerparken ved siden af Superkilen. Bilal er både en trænet Thai-, Kick- og K1-bokser og har vundet DM-medaljer i alle tre discipliner. Han rejste sammen med Ali og kunstgruppen SUPERFLEX fra Superkilens rådgiverteam til Thailand for at hente thaiboksekulturen med hjem til Superkilen.

81 : Dansestang, Beijing, Kina

Kinesisk pæleklattring er en af landets helt klassiske cirkusdiscipliner, som kan spores tilbage til mere end 1.000 år gamle tegninger. Disciplinen opføres ofte på to eller flere nærtstående 9 meter høje pæle, hvor grupper af akrobater kravler op og laver forskellige tricks, der kræver ekstrem fysisk styrke. Kinesisk pæleklattring har en noget anden oprindelse end den mest udbredte vestlige pæledisciplin, der er kendt som pole dancing. Den vestlige dans om stangen var i mange år udelukkende kendt fra stripkubber o.lign., men de seneste år har den vundet bredere accept og fodfæste. Som en del af denne udvikling har mange pole dancere sågar inkorporeret en række tricks fra den noget mere afseksualiserede kinesiske udgave.

82 : Fitnessredskab, Alanya, Tyrkiet

Superkilens fitnessredskaber er inspireret af de udendørs fitnessparker, som mange nordiske turister har mødt på de populære ferierejser til Tyrkiet. Sådanne parkområder med fitnessudstyr er relativt almindelige og populære i landet, der sågar har et antal offentlige fitnessparker specielt beregnet for handicappede.

83 : Bænk, Zürich, Schweiz

Bænken er en specialudgave af Alfred Altherr & Charles Hochs oprindelige 'Landibank' fra 1938. Landi-bænken blev præsenteret ved den schweiziske nationaludstilling i 1939 og er i dag fast inventar i de fleste schweiziske byrum – i parker, på jernbanestationer, pladser osv. Denne udgave er indrettet med et vendbart ryglæn, så man kan vælge sin sidderetning efter solen.

84 : Skraldespand, Liverpool, England

Den engelske by Liverpool tog i 2011 et nyt initiativ for at få borgerne til at bruge de kommunale skraldespande i stedet for at smide affald på veje og fortove. Popgruppen The Beatles' hjemby har nemlig allieret sig med den berømte Pauls knap så berømte lillebror, Mike McCartney. Mike og Pauls far arbejdede i sin tid som skraldespandsinspektør, og sønnen Mike har nu genindspillet en særudgave af sit gamle band The Scaffold's hit "Thank U very much" fra 1967. Takkesangen vil automatisk blive afspillet, hver gang man smider et stykke affald i skraldespandene i Mathew Street, lige der hvor bror Pauls berømte band brød igennem på spillestedet The Cavern Club. Superkilens røde skraldespande fra Birkenhead Park på den anden side af floden Mersey kan desværre ikke synge.

85 : Cykelstativ, Almere, Holland

Stativet står i Hollands yngste by, Almere, der siden grundlæggelsen for kun 35 år siden er vokset til 190.000 indbyggere. Almere har gennem årene lagt betydelige ressourcer i at skabe gode forhold for sine cyklister, og byen kan prale af Hollands længste urbane cykelrute, den 12 km lange Spoorbaanpad, der hver dag krydses af omkring 21.000 cyklister. Cykelstiens navn betyder 'Jernbanestien', hvilket skyldes, at ruten følger byens centrale jernbanestrækning i sin fulde længde. Superkilen og den københavnske cykelrute følger i øvrigt også et jernbaneterræn, nemlig den for længst nedlagte jernbane, der ledte gods- og persontrafik nord om København, før banen mellem Hovedbanegården og Østerport blev gravet ud i 1917.

86 : Pullert, Accra, Ghana

Pullerten fra Ghanas hovedstad Accra er smykket med landets flag. Det blev designet i 1957 i forbindelse med landets uafhængighed og kom til at erstatte det britiske flag, Union Jack. Designeren bag flaget, Theodosia Okoh, forklarede flagets betydning således:

"Jeg besluttede mig for de tre farver – rød, guld og grøn – på grund af Ghanas geografi. Ghana ligger i tropene og har en rig grøn vegetation. Guldfarven repræsenterer vores lands mineralske rigdom og den røde farve mindet om alle dem, der døde eller kæmpede for landets frihed. Den sorte stjerne er symbolet på afrikansk frigørelse og enhed i kampen imod kolonialismen".

87 : Rutsjebane, Prypjat, Ukraine

Byen Prypjat fra 1979 var det topmoderne hjemsted for 49.900 arbejdere på atomkraftværket Tjernobyl og deres familier. Med en afstand på 4 km til værket blev byen udsat for kraftig radioaktiv bestråling, da Tjernobyl i 1986 blev centrum for verdenshistoriens mest omfattende atomkatastrofe.

Fra den gunstige status som 'atomograd' (atomby) og med de særligt gode livsbetingelser, der var i disse sovjetiske mønsterbyer, blev Prypjats indbyggere nu evakueret og byen omdannet til spøgelsesby.

Siden har den vilde natur indtaget den forladte by med dens 35 offentlige legepladser. Faldende strålingsniveauer tillader dog i dag en gryende turistindustri, hvor bl.a. elefantrutsjebanen kan besøges med geigertæller.

88 : Kloakdæksel, Gdansk, Polen

Dækslet fra Gdansk bærer byens byvåben, der stammer helt tilbage fra starten af 1400-tallet. Byen har levet en omtumlet tilværelse mellem forskellige stormagtsinteresser og blev ofte også kaldt ved det tysksprogede navn Danzig. I kortere perioder fik Gdansk status af såkaldt fristad, men i sidste omgang satte Hitlertysklands invasion i 1939 dog en stopper for den sidste bystat i Gdansk.

Under den sovjetiske dominans af Polen efter Anden Verdenskrig blev Lenin-skibsværftet i Gdansk arnested for en af Den Kolde Krigs mest afgørende sovjetkritiske bevægelser. Skibsværftet, der så vidt vides faktisk også producerede byens kloakdæksler, blev hjemsted for fagforeningen Solidarność (Solidaritet), hvis formand Lech Walesa efter Berlinmurens fald blev Polens præsident i 1990.

89 : Kloakdæksel, Paris, Frankrig

Dækslet er den mest kendte indgang til de sagnomspundne parisiske kloakker. Byens første underjordiske kloakker blev anlagt i 1370 og har siden været scene for nogle af verdenslitteraturens storværker, såsom Victor Hugos 'Les Misérables' ('De Elendige') fra 1862. Her flygter hovedpersonen, Jean Valjean, fra jagtende soldater gennem et brønddæksel og ned i kloakkerne med sin sårede kammerat over skulderen.

Pariserbrønddækslet er i dag så populært, at det kan købes både som gulvtæppe og dørmåtte.

90 : Legestativ, Delhi, Indien

Metalstativer er fast inventar på indiske legepladser. Denne udgave står i Bisi Park i Delhi; byen, der også rummer den officielle hovedstad New Delhi. Legepladser er en mangelvare for de 15 mio. indbyggere i Indiens næststørste by. Kun de bedrestillede kvarterer har adgang til egentlige legepladser, og selv dér er der for få. En række borgerinitiativer forsøger derfor at lægge pres på de lokale myndigheder med argumenter om "Legeplads som grundlæggende rettighed". Som svar har lokale myndigheder nu åbnet visse skolers legepladser uden for skoletiden for alle de tilstødende kvarterers børn.

91 : Bænk, Salvador, Brasilien

Bænken fra Praça da Piedade står på en central plads i delstaten Bahias hovedstad, Salvador. Den er tegnet af den brasilianske arkitekt Joao Filgueiras Lima, kendt under kaldenavnet Lelé. Bænken er samlet af fire betonelementer og er typisk for Lelés arbejde, der er kendetegnet ved en søgen efter rationalisering og industrialisering af arkitekturen.

92 : Gyngebænk, Bagdad, Irak

Gyngebænken står oprindeligt i en park i Qahira-kvarteret i den irakiske hovedstad Bagdad. Parken var tidligere en forladt forlystelsespark, men blev med finansiering fra de internationale militære styrker i Bagdad omdannet til offentlig park. Ved parkens åbning i 2008 blev det irakiske flag hejst af irakiske embedsmænd sammen med Oberst John Hort fra den 4. infanteridivisions 3. kampbrigade, og hvide duer blev sluppet løs. Krigen efter den USA-ledede invasion af Irak i 2003 har ifølge det uafhængige Iraq Body Count kostet 114.212 civile irakere livet som følge af direkte voldshandlinger i perioden mellem 2003 og 2011.

93 : Vægmaleri, Valparaíso, Chile

Vægmaleriet forestiller Chiles demokratiske valgte præsident, Salvador Allende, der blev offer for et blodigt militærkup 11. september 1973. Maleriet fra 2008 minder hundredåret for hans fødsel i Chiles største havneby, Valparaíso. Kuppet og militærjuntaens efterfølgende forfølgelser af oppositionen anslås at have kostet omkring 3.000 døde og forsvundne og tvang tusinder af chilenerne i eksil. Over 1.000 af disse bor stadig i Danmark i dag.

Før Superkilen kom til, tog herboende chilenerne initiativ til et mindesmærke for kuppet. En mindesten fra Chile blev rejst på pladsen foran Nørrebrohallen med støtte fra lokale københavnske fagforeninger, og området er derfor i folkemunde kendt som Salvador Allendes Plads. Området blev omlagt i forbindelse med anlæggelsen af Superkilen, men mindestenen står nu foran det nye Allende-maleri fra Valparaíso.

94 : Lydsystem, Kingston, Jamaica

Højtalerne stammer fra en forstad til Jamaicas hovedstad, Kingston. De tilhører den lokale gruppe DJ's samlet omkring det såkaldte 'sound system', Body Rock. Sound system-kulturen voksede ud af Kingstons fattige ghettoer i begyndelsen af 50'erne, hvor folk lavede spontane gadefester ved simpelthen at sætte et anlæg op på gaden. I starten blev der spillet amerikansk rhythm'n'blues, men lydsystemerne begyndte hurtigt at fremelske en række specifikt jamaicanske genrer: ska, rocksteady, reggae, dub osv. Genrerne er siden blevet endnu mere mangfoldige, men sound system-kulturen har fået sværere levevilkår. En lavere tolerancetærskel fra myndighedernes side har gjort det vanskeligt at holde liv i gadefesterne, der i stigende grad rykker ind i privatejede spillesteder. Superkilens lydsystem blev valgt af Niklas og Benjamin, der begge er rappere. De har været tilknyttet Superkilens naboer i musikforeningen Bazar Music Shop, og de rejste sammen med kunstgruppen SUPERFLEX fra Superkilens rådgiverteam til Jamaica for at hente et lydsystem med hjem til København.

95 : Cykelstativ, Nijmegen, Holland

Byen Nijmegen, der ligger nær den tyske grænse, regnes for en af Hollands ældste byer og kunne fejre sit 2.000-års-jubilæum i 2005. Gennem adskillige år har byen investeret intensivt i forbedringer af forholdene for cyklister, hvilket blandt andet har betydet åbningen af en række nye cykelmotorveje, herunder en 18 km lang supercykelsti til nabobyen Arnhem. Man har i perioden 2007-2009 mere end fordoblet antallet af cykelstativer i byen, der kan prale af hele fem overdækkede cykelparkeringsanlæg med overvågning.

96 : Kloakdæksel, Galway, Irland

Kloakdækslets centrale trebenede symbol stammer helt tilbage fra den yngre stenalder, dvs. før kelterne kom til Irland. Man kender ikke symbolslets oprindelige betydning, men kelterne tog det hurtigt til sig, og det går igen i både førkristen og kristen keltisk symbolik. Ornamentikken indeholder desuden trekløvere – Irlands nationalsymbol. Den katolske, irske skytshelgen Skt. Patrick skulle nemlig ifølge legenden have brugt trekløveren som eksempel på kristendommens forestilling om en guddommelig treenighed. Inskriptionerne angiver desuden typen af dæksel (WSCR = 'Water Service Control – Round') og det gæliske ord for vand, uisce. Det ord indgår også i navnet på en af irernes foretrukne drikke, uisce beatha (livets vand). En fejludtale af dette navn kom til at give drikken dens globale kaldenavn, som i dag er 'whisky'.

97 : Vejskilt, Moskva, Rusland

Superkilens Røde Plads er af en noget mindre skala end den Røde Plads i Moskva, som dette vejskilt normalt viser. Historien om pladsens nuværende navn er alt andet end ligetil, for modsat hvad man måske skulle tro, har det røde hverken noget med bygningernes røde mursten eller den sovjetiske kommunisme at gøre. Det russiske ord 'krasnaya', der i dag primært betyder 'rød', betød oprindeligt 'smuk'. Navnet betegnede den karakteristiske Vasilij-katedral med løgkuglerne fra 1560, men det smittede derefter af på omgivelserne. Pladsen gled altså først over i betydningen 'rød' med tiden. Til at begynde med var den bare smuk. Superkilens Røde Plads er derimod født rød.

98 : Neonskilt, Kina

Neonskiltet er en reklame for butikken 'Skønhed + Skønhed – Skønhedsartikler'. De kinesiske storbyer har mange neonskilte og meget lys i det hele taget. Så meget lys, at lysforurening i stigende grad er årsag til hovedpiner, stress, angst, øjensygdomme og fald i fertiliteten. Derfor forsøger lokale kinesiske regeringer nu at udvikle modeller for at kunne give bøder til dem, der glemmer at slukke lyset. Neonlys skal nogle steder nu f.eks. slukkes senest kl. 10.30, imens andre neonrør kun må tændes i løbet af weekenderne og i forbindelse med nationale feriedage.

99 : Neonskilt, Moskva, Rusland

Neonskiltet på Hotel Moskvich (Москвич) sidder på toppen af en 16 etager høj bygning i den sydøstlige del af Ruslands hovedstad Moskva. Hotellet stammer fra Sovjettiden og fik sit navn fra nabovirksomhedens mest kendte produkt. Her producerede den statskontrollerede virksomhed AZLK nemlig den klassiske sovjetiske bil Moskvich (Moskovit) i perioden mellem 1939 og 1991. Fabrikken, hvis forkortede navn stod for Lenins Kommunistiske Ungdomsforbunds Automobilfabrik, havde til opgave at producere små holdbare biler til den jævne russer og til eksportmarkederne. Den nationale efterspørgsel oversteg dog næsten altid udbuddet, så der var konstant lange ventelister på at få en Moskvich.

100 : Bænke, Kermanshah, Iran

Bænkene står ved Zarivar-søen i den kurdiske del af Iran i landsbyen Marivan i provinsen Kermanshah nær grænsen til Irak. De er en del af en serie bænke, der alle er påmalet forskellige ordsprog om det at bo i en by.

Påskriften på bænkene lyder:

"En god by er ikke noget man finder – man må selv bygge den"

og

"Har man en god hjemby, har man alt".

101 : Neonskilt, Knoxville, USA

Den røde stjerne lyser normalt klart over Star Sales Company Inc., en gammel engrosvirksomhed fra 30'erne i byen Knoxville i staten Tennessee. Butikken markedsfører sig selv som "en af de største importører af bestik og småting". Dette dækker bl.a. over et stort udvalg af lomme-knive, specialslik, fiskegrej, statuer af julemanden og et dinosauræg til den nette pris af 1,10 \$.

102 : Neonskilt, Sanchung, Taiwan

Skiltet er en lysreklame for mælk, hvor "Sanchung – mælkens konge" står bøjet i neon. Sanchung ligger på øen Taiwan og er en forstad til Taipei, der er Republikken Kinas hovedstad. Men det er ikke det samme land som det meget større land ved navn Folkerepublikken Kina. Efter den kommunistiske magtovertagelse på det kinesiske fastland i 1949 har der nemlig været to kinesiske stater, som begge har hævdet at være den eneste legitime kinesiske regering. Folkerepublikken Kina lancerede i 2007 målsætningen om, at alle kinesiske børn skal have adgang til en halv liter mælk om dagen. Visionen gav liv til et blomstrende mælkemarked, men også til voldsomme prisstigninger, som regeringen forsøgte at tøjle med priskontrol. Folkerepublikkens mælkeforbrug er tredoblet i løbet af det seneste årti, selvom 70-80 % af den voksne befolkning har laktoseintolerans, hvilket forklarer det meget store marked for laktosefri mælk.

103 : Pullert, Accra, Ghana

Pullerten fra Ghanas hovedstad Accra er smykket med landets flag. Det blev designet i 1957 i forbindelse med landets uafhængighed og kom til at erstatte det britiske flag, Union Jack. Designeren bag flaget, Theodosia Okoh, forklarede flagets betydning således:

"Jeg besluttede mig for de tre farver - rød, guld og grøn - på grund af Ghanas geografi. Ghana ligger i troperne og har en rig grøn vegetation. Guldfarven repræsenterer vores lands mineralske rigdom og den røde farve mindet om alle dem, der døde eller kæmpede for landets frihed. Den sorte stjerne er symbolet på afrikansk frigørelse og enhed i kampen imod kolonialismen".

104 : Skraldespand, Liverpool, England

Den engelske by Liverpool tog i 2011 et nyt initiativ for at få borgerne til at bruge de kommunale skraldespande i stedet for at smide affald på veje og fortove. Popgruppen The Beatles' hjemby har nemlig allieret sig med den berømte Pauls knap så berømte lillebror, Mike McCartney. Mike og Pauls far arbejdede i sin tid som skraldespandsinspektør, og sønnen Mike har nu genindspillet en særudgave af sit gamle band The Scaffold's hit "Thank U very much" fra 1967. Takkesangen vil automatisk blive afspillet, hver gang man smider et stykke affald i skraldespandene i Mathew Street, lige der hvor bror Pauls berømte band brød igennem på spillestedet The Cavern Club. Superkilens røde skraldespande fra Birkenhead Park på den anden side af floden Mersey kan desværre ikke synge.

105 : Nedløbsrist 2, Basel, Schweiz

Risten stammer fra Schweiz' tredjestørste by, Basel. Det karakteristiske bølgende mønster er ikke bare praktisk i forhold til at undgå, at cykler får hjulene i klemme. Det synes også at have været en betydelig inspirationskilde til de lokale schweiziske arkitekter Jacques Herzog and Pierre de Meurons bygning i Schützenmattstrasse nummer 11, der også ligger i Basel. Facaden på lejligheds- og kontorbygningen fra 1993 er dækket af oplukkelige støbejernskodder, der alle er præget af den samme bølge som den, der nu også leder vandet væk fra Superkilens stisy-stemer.

106 : Kloakdæksel, Tel Aviv, Israel

Dækslets er dekoreret med Tel Aviv-kommunen Ramat Gans byvåben. Området regnes i dag for en forstad til Tel Aviv, men blev anlagt i 1921 som en mindre jødisk landbrugsbosættelse med nogle få hundrede beboere. Det var før staten Israels oprettelse i 1948, og området blev da stadig regeret af det britiske mandatstyre i Palæstina. Denne slags bosættelser husede primært jødiske immigranter fra Østeuropa, der søgte væk fra usikkerheden i Europa som del af de tidlige zionistiske bevægelseres politiske bestræbelser på at sikre jødernes tilbagevenden til "Det hellige land". Siden er områdets befolkningstal vokset til 150.000 mennesker og lægger jord til et antal skyskrabere og det nationale fodboldstadion. Byvåbnets billeder af afgrøder er sammen med navnet Ramat Gan (Havehøjderne) blandt de eneste minder om den oprindelige landbrugsbosættelse.

SUPERKILEN

Objekt 107–108

107 : Kloakdæksel, Zanzibar, Tanzania

Kloakdækslet fra Stone Town, øen Zanzibars hovedby, bærer logoet for den lokale stadsarkitektur, der har ansvaret for renoveringen af byens historiske centrum. Det historiske Stone Town kom i år 2000 på UNESCO's Verdensarvsliste for sin unikke blanding mellem afrikansk, arabisk, europæisk og indisk kultur og arkitektur gennem mere end tusind år.

Logoet afbilder havnefrontens centrale bygning, Beit-el-Ajaib (Vidundernes Hus), der blev bygget som palads til Zanzibars anden sultan, Bargash bin Sahid, i 1883. Bygningen angives at have fået sit navn på grund af sin fabelagtige arkitektur og det faktum, at den var den første bygning med elektricitet i hele det sydlige Afrika.

108 : Pullert, Accra, Ghana

Pullerten fra Ghanas hovedstad Accra er smykket med landets flag. Det blev designet i 1957 i forbindelse med landets uafhængighed og kom til at erstatte det britiske flag, Union Jack. Designeren bag flaget, Theodosia Okoh, forklarede flagets betydning således:

"Jeg besluttede mig for de tre farver - rød, guld og grøn - på grund af Ghanas geografi. Ghana ligger i troperne og har en rig grøn vegetation. Guldfarven repræsenterer vores lands mineralske rigdom og den røde farve mindet om alle dem, der døde eller kæmpede for landets frihed. Den sorte stjerne er symbolet på afrikansk frigørelse og enhed i kampen imod kolonialismen".

Om Superkilen

Parken

Superkilen er et parkprojekt i København, der er inddelt i tre hovedområder: Den Røde Plads, Den Sorte Plads og Den Grønne Park. Mens Den Røde Plads byder på moderne storbyliv med cafe, musik og sport, udgør Den Sorte Plads det klassiske torv med springvand og bænke. Den Grønne Park er en park beregnet til skovture, sport og hundeluftning.

Beboerne i nærområdet omkring parken relaterer sig til mere end 50 forskellige nationaliteter. Frem for at benytte de udvalgte genstande, man normalt finder i parker og på offentlige steder i København, blev de lokale bedt om at nominere bestemte genstande såsom bænke, skraldespande, træer, legepladser, brønddæksler og skilte fra andre lande. Objekterne blev herefter enten fremstillet i en 1:1-reproduktion eller erhvervet og transporteret til stedet.

Desuden rejste frem grupper til Palæstina, Spanien, Thailand, Texas og Jamaica med henblik på at erhverve fem bestemte genstande. Genstandene blev derefter installeret i parken. I alt er der mere end 100 forskellige genstande fra mere end 50 forskellige lande.

Superkilen er udviklet af arkitektfirmaerne Bjarke Ingels Group (BIG) og Topotek1 samt kunstgruppen SUPERFLEX i samarbejde med Københavns Kommune og Realdania.

Superkilen er finansieret af Københavns Kommune og Realdania med venlig støtte fra Statens Kunstfond.

Fakta om parken

Kunde:
Københavns Kommune

Sted:
Nørrebro, København

Areal:
30.000 m² / 750 meter lang offentlig plads

Udviklet af:
BIG, Topotek1 & SUPERFLEX

I samarbejde med:
Lemming Eriksson, Help PR & Communication

www.superkilen.dk
www.superflex.net/superkilen